

เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลโนนสูง

เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร

พ.ศ. ๒๕๐๕

โดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ เทศบาลตำบลโนนสูงตราเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลตำบลโนนสูง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๕๐๕”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตควบคุมการก่อสร้างอาคาร ตามพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุม

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

การก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ในเขตเทศบาลบางแห่ง
พ.ศ. ๒๕๐๘

ข้อ ๓ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑

วิเคราะห์ศัพท์

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

๑. “อาคารที่พักอาศัย” หมายความว่า ตึก บ้าน โรง
เรือน แพ ซึ่งโดยปกติบุคคลอาศัยอยู่ทั้งกลางวันและกลางคืน

๒. “อาคารพาณิชย์” หมายความว่า อาคารที่ใช้
เพื่อประโยชน์แห่งการค้า หรือโรงงานที่ใช้เครื่องจักรซึ่งเทียบได้
ไม่เกิน ๕ แรงม้า หรืออาคารที่ก่อสร้างตามแนวทางสาธารณะ
หรือทางซึ่งมีสภาพเป็นสาธารณะ และอาจใช้พื้นอาคารแต่ละชั้น
เพื่อประโยชน์แห่งการค้าได้

๓. “ห้องแถว” หมายความว่า อาคารที่พักอาศัย หรือ
อาคารพาณิชย์ ซึ่งปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแถวเกินกว่าสองห้อง
และประกอบด้วยวัตถุอันมิใช่วัตถุทนไฟเป็นส่วนใหญ่

๔. “ตึกแถว” หมายความว่า อาคารที่พักอาศัย หรือ
อาคารพาณิชย์ ซึ่งปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแถวเกินกว่าสองห้อง
และประกอบด้วยวัตถุถาวรและทนไฟเป็นส่วนใหญ่

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

๕. “โรงงานอุตสาหกรรม” หมายความว่า อาคารที่สร้างขึ้นเพื่อประกอบการอุตสาหกรรม โดยใช้เครื่องจักรซึ่งเทียบได้เกินกว่า ๕ แรงม้าขึ้นไปเป็นปัจจัย

๖. “อาคารสาธารณะ” หมายความว่า โรงมหรสพ หอประชุม โรงเรียน หรือสถานที่ซึ่งกำหนดให้เป็นที่ชุมนุมชนได้ทั่วไป เช่น โรงแรม ภัตตาคาร หรือโรงพยาบาล เป็นต้น

๗. “อาคารเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างเพื่อให้สัตว์พาหนะ เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ พักอาศัย

๘. “อาคารชั่วคราว” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างซึ่งคณะเทศมนตรีพิจารณาเห็นว่าเพื่อใช้ประโยชน์เป็นการชั่วคราว และกำหนดเวลาที่จะรื้อถอน

๙. “อาคารพิเศษ” หมายความว่า อาคารดังต่อไปนี้

ก. โรงมหรสพ อัฒจันทร์ หรือหอประชุม

ข. อุโมงค์ คานเรือ หรือท่าเรือ สำหรับเรือขนาดใหญ่ เกินกว่า ๑๐๐ ตัน และโป๊ะ (ท่าเรือ)

ค. อาคารสูงกว่า ๑๕ เมตร หรือสะพานในที่ซึ่งติดต่อกับทางสาธารณะ มีความยาวช่วงหนึ่งเกิน ๓ เมตร หรืออาคารที่มีคานหรือโครงหลังคาช่วงหนึ่งยาวเกิน ๑๐ เมตร

๑๐. “ผู้ออกแบบ” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการคำนวณ เขียนแบบ และกำหนดรายการเพื่อใช้ในการก่อสร้าง

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

๑๑. “นางงาน” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่ควบคุมการปลูกสร้างให้ผู้ได้รับอนุญาต

๑๒. “นายช่าง” หมายความว่า นายช่างตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๕๑๕

๑๓. “แผนผังบริเวณ” หมายความว่า แผนผังที่แสดงลักษณะที่ดินบริเวณปลูกสร้างอาคารและที่ดินติดต่อ

๑๔. “แบบก่อสร้าง” หมายความว่า แบบเพื่อใช้ประโยชน์ในการปลูกสร้างอาคาร

๑๕ “รายการ” หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการปลูกสร้างตามแนวของแบบก่อสร้างนั้น

๑๖. “รายการคำนวณ” หมายความว่า รายละเอียดแสดงวิธีการคิดกำลังต้านทานของส่วนอาคาร ตามที่ปรากฏในแบบก่อสร้าง

๑๗. “แบบสังเขป” หมายความว่า แบบชนิดซึ่งเขียนไว้พอเป็นประมาณ

๑๘. “แผนผังอาคาร” หมายความว่า แบบแสดงลักษณะรูปตัดส่วนราบของอาคาร

๑๙. “รูปด้าน” หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนตั้งภายนอกของอาคาร

๒๐. “รูปตัด” หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนตั้งภายในของอาคาร

เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

๒๑. “พนอาคาร” หมายความว่า เนื้อที่ส่วนราบของอาคารซึ่งอยู่ภายในขอบเขตของถนนหรือรอตที่รับพื้นนั้น หรือภายในขอบเขตของเสาอาคาร

๒๒. “ฝา” หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกันแบ่งพนอาคารให้เป็นห้อง ๆ

๒๓. “ผนัง” หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกันด้านนอกของอาคารให้เป็นหลังหรือหน่วยจากกัน

๒๔. “ผนังกันไฟ” หมายความว่า ผนังซึ่งทำด้วยวัสดุทนไฟและไม่มีช่องที่จะให้ไฟผ่านได้

๒๕. “รากฐาน” หมายความว่า ส่วนรับน้ำหนักของอาคาร นับจากใต้พื้นชั้นล่างลงไปจนถึงที่ฝังอยู่ในดิน

๒๖. “เสาเข็ม” หมายความว่า เสาที่ตอกฝังลงในดินเพื่อช่วยรับน้ำหนักบรรทุกของอาคาร

๒๗. “ช่วงบันได” หมายความว่า ระยะตั้งบันไดซึ่งมีขั้นต่อกันโดยตลอด

๒๘. “ลูกตั้ง” หมายความว่า ระยะตั้งของขั้นบันได

๒๙. “ลูกนอน” หมายความว่า ระยะราบของขั้นบันได

๓๐. “บ่อตรวกระบาย” หมายความว่า ส่วนที่เปิดได้ของท่อระบายซึ่งกำหนดไว้ใช้ในการชำระล้างท่อ

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๑

๑๓. “บ่อพักขยะ” หมายความว่า ส่วนของทางระบายน้ำที่กำหนดกันขยะให้หยุดระบายไปด้วยกับน้ำ

๓๒. “อุปกรณ์อนามัย” หมายความว่า เครื่องประกอบอันใช้ประโยชน์ในการสุขาภิบาลของอาคาร

๓๓. “บ่ออาเจม” หมายความว่า บ่อพักอุจจาระ หรือสิ่งโสโครก อันไม่มีวิธีการระบายออกไปตามสภาพปกติ

๓๔. “ลิฟท์” หมายความว่า เครื่องสำหรับใช้บรรทุกบุคคลหรือของขึ้นลงระหว่างพื้นที่ต่าง ๆ ของอาคาร

๓๕. “ท่อเอกประปา” หมายความว่า ท่อน้ำประปาในทางสาธารณะซึ่งเป็นสมบัติของการประปา

๓๖. “วัตถุทนไฟ” หมายความว่า วัตถุก่อสร้างซึ่งไม่เป็นเชื้อเพลิง

๓๗. “วัตถุถาวร” หมายความว่า วัตถุทนไฟซึ่งตามปกติไม่แปลงสภาพได้ง่ายโดย น้ำ ไฟ หรือดินฟ้าอากาศ

๓๘. “อิฐธรรมดา” หมายความว่า ดินชนิดที่ปั้นขึ้นเป็นแท่งโดยไม่ใช้เครื่องอัดและเผาไฟสุกแล้ว

๓๙. “อิฐอัด” หมายความว่า อิฐชนิดซึ่งได้ประดิษฐ์ขึ้นโดยใช้เครื่องอัดให้เนื้อแน่นก่อนเผา

๔๐. “คอนกรีต” หมายความว่า วัตถุซึ่งประกอบขึ้นด้วยส่วนผสมของซีเมนต์ ทราย หิน หรือกรวด และน้ำ

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

๔๑. “คอนกรีตเสริมเหล็ก” หมายความว่า คอนกรีตซึ่งมีเหล็กฝังอยู่ภายในให้ทำหน้าที่รับแรงได้มากขึ้นกว่าปกติ

๔๒. “เหล็กหล่อ” หมายความว่า เหล็กซึ่งถูกลูมาจากรั้วเหล็กอื่นจะใช้เชื่อมหรือชุบไม่ได้ผล

๔๓. “เหล็กถ้วน” หมายความว่า เหล็กที่มีธาตุอื่นเจือปนน้อยที่สุดและจะใช้ชุบไม่ได้ผล

๔๔. “เหล็กถ่าน” หมายความว่า เหล็กซึ่งมีธาตุถ่านผสมทำให้เหนียวกว่าปกติอื่นจะใช้ชุบได้ผล

๔๕. “เหล็กเสริม” หมายความว่า เหล็กถ่านที่ใช้สำหรับฝังในเนื้อคอนกรีตเพื่อเพิ่มกำลังขึ้น

๔๖. “ไม้อ่อน” หมายความว่า ไม้เนื้ออ่อนซึ่งไม่คงทนต่อดินฟ้าอากาศและตัวสัตว์ โดยปราศจากวัตถุป้องกัน เช่น ไม้ยาง หรือไม้ตะแบก

๔๗. “ไม้แก่น” หมายความว่า ไม้เนื้อแข็งซึ่งทนต่อดินฟ้าอากาศและตัวสัตว์ได้ดีตามสภาพอันสมควร เช่น ไม้เต็ง ราง ตะเคียนทอง เคี่ยม

๔๘. “ปูนขาว” หมายความว่า วัตถุประสานซึ่งประดิษฐ์ขึ้นจากหินธาตุปูนหรือเปลือกหอย

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

๔๘. “ซิเมนต์” หมายความว่า วัตถุประสานซึ่งประดิษฐ์ขึ้นจากแร่ธาตุปูนและธาตุดินผสมกันตามส่วนกำหนดเป็นส่วนใหญ่

๔๙. “ทราย” หมายความว่า ก้อนหินเม็ดเล็กละเอียดเกิดตามธรรมชาติซึ่งขนาดโตไม่เกิน ๓ มิลลิเมตร

๕๐. “กรวด” หมายความว่า ก้อนหินเกิดตามธรรมชาติ ขนาดโตเกินกว่า ๓ มิลลิเมตร

๕๑. “ดินดาน” หมายความว่า หินชนิดที่มีเนื้อเปื่อยไม่แน่นเป็นก้อนแกร่ง

๕๒. “หินปูน” หมายความว่า หินธาตุปูนซึ่งมีเนื้อแน่นแกร่งเป็นก้อนปึก

๕๓. “หินทราย” หมายความว่า หินประกอบด้วยเม็ดทรายและประสานด้วยวัตถุอื่นเป็นก้อนปึก

๕๔. “หินอ่อน” หมายความว่า หินที่มีเนื้อแข็งแกร่งเป็นก้อนปึกโดยไม่ต้องอาศัยวัตถุอื่นประสาน

๕๕. “แรงประลัย” หมายความว่า แรงขนาดที่ทำให้วัตถุแตกแยกออกจากกันเป็นส่วน

๕๖. “แรงดึง” หมายความว่า แรงที่จะทำให้วัตถุแยกออกห่างจากกัน

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

๕๘. “แรงอัด” หมายความว่า แรงที่จะทำให้วัตถุ
ทลายเข้าหากัน

๕๙. “แรงเฉือน” หมายความว่า แรงที่จะทำให้วัตถุ
ขาดออกจากกันดงกรรไกรตัด

๖๐. “ส่วนปลอดภัย” หมายความว่า อัตราส่วนที่
ใช้ทอนแรงประลัยลงให้ถึงขนาดที่จะใช้ได้ปลอดภัย

๖๑. “น้ำหนักบรรทุก” หมายความว่า น้ำหนักที่
กำหนดว่าจะมาเพิ่มขึ้นบนอาคาร นอกจากน้ำหนักของตัวอาคาร
นั่นเอง

๖๒. “ส่วนลาด” หมายความว่า อัตราส่วนระยะ
ตั้งเทียบกับระยะราบ

๖๓. “ทางระบายน้ำสาธารณะ” หมายความว่า ช่อง
น้ำไหลตามทางสาธารณะ ซึ่งกำหนดไว้ให้ระบายน้ำออกจาก
อาคารได้

๖๔. “ทางสาธารณะ” หมายความว่า ที่ดินที่น้ำ
ที่ประชาชนมีสิทธิให้เป็นทางคมนาคมได้

๖๕. “ระดับถนน” หมายความว่า ระดับขอบ
ทางเท้าของถนนนั้น ซึ่งคณะเทศมนตรีกำหนดให้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

๖๖. “แนวถนน” หมายความว่า แนวเขตที่กำหนดไว้ให้เป็นทางสาธารณะทางบก

๖๗. “ถนนสาธารณะ” หมายความว่า ทางสาธารณะที่รถเดินผ่านได้

หมวด ๒

การอนุญาตปลูกสร้าง

ข้อ ๕ การขออนุญาตปลูกสร้างอาคารตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ ให้ยื่นคำขอต่อคณะเทศมนตรี ตามแบบ “อ. ๑” ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการอย่างละ ๓ ชุด

ผู้ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารจะต้องเป็นเจ้าของอาคารที่จะปลูกสร้างขึ้นหรือเป็นตัวแทนของผู้นั้น ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๖ การขอใบอนุญาตชั่วคราว ตามความในมาตรา ๘ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติ นอกจากจะแสดงความประสงค์ในคำขออนุญาตแล้ว ให้ผู้ขออนุญาตกำหนดชั้นของงาน และระยะเวลาสำเร็จในแผนผังแบบก่อสร้างและรายการไว้ให้ชัดเจน

ข้อ ๗ ใบอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติให้ทำตามแบบ “อ. ๒” ท้ายเทศบัญญัตินี้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ข้อ ๘ คำสั่งของคณะกรรมการให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผัง แบบก่อสร้างหรือรายการตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติ ให้ทำตามแบบ “อ. ๓” ท้ายเทศบัญญัตินี้ และให้จัดส่งให้ผู้ขออนุญาตโดยให้ลงชื่อรับเป็นหลักฐานไว้ แต่ถ้าส่งให้ไม่ได้ก็ให้ประกาศไว้ให้ทราบที่ป้ายโฆษณาของสำนักงานเทศบาล

ข้อ ๙ สำหรับอาคารตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติ ให้เจ้าหน้าที่บังคับบัญชาการก่อสร้างแจ้งให้คณะกรรมการทราบเป็นหนังสือก่อนกำหนดก่อสร้างอย่างน้อยเป็นเวลา ๓๐ วัน พร้อมด้วยแผนผังและแบบก่อสร้าง ๑ ชุด

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการมีข้อแก้ไขสำหรับอาคารตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติ ก็ให้มีหนังสือแจ้งเหตุผลให้เจ้าหน้าที่บังคับบัญชาการก่อสร้างทราบภายในกำหนด ๑๕ วัน นับจากเวลาที่ได้รับแจ้งความนั้น

หมวด ๓

แผนผังบริเวณ แบบก่อสร้าง และรายการ

ส่วนที่ ๑

แผนผังบริเวณ

ข้อ ๑๑ แผนผังบริเวณให้ใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า ๑ ใน ๑,๐๐๐ แสดงขอบเขตที่ดินและบริเวณติดต่อ และแสดงขอบนอก

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ของอาคารที่มีอยู่แล้ว กับอาคารที่ขออนุญาตปลูกสร้างใหม่ ด้วยลักษณะและเครื่องหมายต่างกันให้ชัดเจน พร้อมด้วยเครื่องหมายที่สื่ออันถูกต้อง

ข้อ ๑๒ ในแผนผังบริเวณให้แสดงทางสาธารณะที่ติดต่อกับที่ดินปลูกสร้างโดยบริบูรณ์ กับทางระบายน้ำออกจากอาคารที่ปลูกสร้างนั้น จนถึงทางระบายน้ำสาธารณะ และตามแนวทางระบายน้ำนั้นให้แสดงเครื่องหมายชี้ทางน้ำไหลพร้อมด้วยส่วนลาด

ข้อ ๑๓ ในแผนผังบริเวณให้แสดงระดับของพื้นที่ชั้นล่างของอาคาร และให้แสดงการสัมพันธ์กับระดับถนนสาธารณะหรือระดับพื้นดินตรงที่ปลูกสร้างในแผนผังบริเวณนั้น

ส่วนที่ ๒

แบบก่อสร้าง

ข้อ ๑๔ แบบก่อสร้างให้ใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า ๑ ใน ๑๐๐ แสดงแผนผังรากฐานของอาคารและพื้นที่ต่าง ๆ ของอาคาร รูปด้านและรูปตัดเนื่องกันไม่ต่ำกว่า ๒ ด้าน รูปรายละเอียดส่วนสำคัญ ขนาดและเครื่องหมายวัตถุประกอบแผนผังอาคารชัดเจนพอที่จะคิดรายการและสอบรายการคำนวณได้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ข้อ ๑๕ แบบก่อสร้างอาคารสาธารณะ และอาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้ ตั้งแต่สามชั้นขึ้นไปให้แสดงรายการคำนวณกำลังของส่วนสำคัญต่าง ๆ ของอาคารไว้โดยบริบูรณ์

ข้อ ๑๖ แบบก่อสร้างสำหรับการปลูกสร้างอาคาร โดยต่อเติมหรือดัดแปลงอาคารที่มีอยู่แล้วตามความในมาตรา ๗(๒) แห่งพระราชบัญญัติ ให้แสดงแบบของส่วนเก่าและส่วนที่จะต่อเติมหรือดัดแปลงให้เห็นชัดเจนต่างกัน

ข้อ ๑๗ อาคารชั่วคราว เพื่อประโยชน์ในการปลูกสร้างอาคารถาวรหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นก็ดี จะเสนอแบบก่อสร้างเป็นแบบสังเขปก็ได้ แบบอาคารประเภทนี้ผู้รับอนุญาตจะต้องรื้อถอนไปให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดอายุหนังสืออนุญาตนั้น หรือถ้ายังมีความจำเป็นที่จะต้องใช้อยู่ต่อไป ก็ขออนุญาตต่ออายุได้

ข้อ ๑๘ อาคารที่พักอาศัยซึ่งประกอบด้วยวัตถุอันมิใช่วัตถุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ปลูกสร้างไม่เกิน ๒ ชั้น หรือมีพื้นที่พื้นที่หนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ให้งดใช้ข้อ ๑๔, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๖, ๓๗, ๓๘ และ ๕๒ แห่งเทศบัญญัตินี้บังคับ แต่ให้เสนอแบบก่อสร้างเป็นแบบสังเขปได้ โดยแสดงแผนผังชั้นต่าง ๆ ของอาคารและรูปด้านไม่ต่ำกว่า ๒ ด้าน

ส่วนที่ ๓

รายการ

ข้อ ๑๙ รายการให้แสดงลักษณะของวัตถุก่อสร้างอันเป็นส่วนประกอบสำคัญของอาคารโดยละเอียดชัดเจนพร้อมด้วยวิธีประกอบวัตถุต่าง ๆ นั้นเป็นหลักดำเนินการไว้ด้วย

ส่วนที่ ๔

ทั่วไป

ข้อ ๒๐ มาตราส่วน ขนาด ระยะ น้ำหนัก และหน่วยการคำนวณต่าง ๆ ของแผนผังและแบบก่อสร้าง รายการหรือรายการคำนวณนั้นให้ใช้มาตราเมตริกอนุโลมตามกฎหมายว่าด้วยมาตราชั่ง ตวง วัด

ข้อ ๒๑ ในแผนผัง แบบก่อสร้างและรายการนั้นให้ลงลายมือชื่อและแจ้งชื่อพร้อมทั้งชื่อสำนักงานหรือที่อยู่ของผู้กำหนดแผนผังออกแบบก่อสร้างทำรายการและคิดรายการคำนวณไว้โดยชัดแจ้งด้วย พร้อมด้วยเครื่องหมายวิทฐานะ (ถ้ามี) ว่าเป็นผู้สามารถสมควรทำการเหล่านั้นได้

หมวด ๔

ลักษณะอาคารต่าง ๆ

ข้อ ๒๒ อาคารพิเศษนั้นนอกจากจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายต่าง ๆ ที่กำหนดควบคุมอยู่โดยเฉพาะแล้ว ให้เสนอรายการคำนวณอย่างละเอียดด้วย

ข้อ ๒๓ อาคารทุกชนิดที่ก่อสร้างด้วยไม้หรือวัสดุไม้ทนไฟเป็นส่วนใหญ่ หรือก่อด้วยอิฐไม่เสริมเหล็ก จะปลูกสร้างได้ไม่เกินสองชั้น

ครัวไฟจะต้องอยู่นอกอาคารเป็นส่วนสัดส่วนต่างหาก เว้นแต่

ก. ถ้ามีที่ดินจำกัดจะรวมครัวไฟด้วยก็ได้ แต่ต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ

ข. สำหรับอาคารพักอาศัยที่มีที่ดินจำกัดจะรวมครัวไฟไว้ด้วยก็ได้ และไม่จำเป็นต้องก่อสร้างด้วยวัสดุทนไฟ

ข้อ ๒๔ อาคารที่ปลูกสร้างเกินกว่าสามชั้น ให้ทำด้วยวัสดุถาวรและทนไฟเป็นส่วนใหญ่ และนอกจากมีบันไดตามปกติต้องมีทางลงหนีไฟอย่างน้อยอีก ๑ ทาง หรือคณะเทศมนตรีจะได้อำหนดให้ตามลักษณะแบบของอาคาร

ข้อ ๒๕ ห้องแถว ตึกแถว ให้ทำกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ เซนติเมตร ระหว่างผนังหรือฝา และต้องมีทางคนเข้าออกได้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ทั้งข้างหน้ากับข้างหลัง การปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแนวยาวได้
แถวละไม่เกิน ๑๐ ห้อง และให้เว้นระยะ ๔ เมตร ทุก ๑๐ ห้อง
กับให้มีผนังกันไฟมีความหนาไม่น้อยกว่า ๒๐ เซนติเมตร สูง
เหนือวัดถ่มงหลังคาไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ทุกระยะ ๕ ห้อง
เป็นอย่างน้อย ห้องแถว ตึกแถว และอาคารพาณิชย์ โรงงาน
อุตสาหกรรม อาคารสาธารณะ ด้านหลังให้กันที่ดินไว้เป็น
ทางเดินติดต่อกันให้กว้างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เซนติเมตร

ข้อ ๒๖ อาคาร บ้านเรือน โรง จะปลูกสร้างบนที่ดินซึ่ง
ถมด้วยขยะมูลฝอยมิได้ เว้นแต่ขยะมูลฝอยนั้นจะได้กลายสภาพ
เป็นดินแล้ว หรือได้ทับด้วยดินกระทุ้งแน่นไม่ต่ำกว่า ๓๐
เซนติเมตร และมีลักษณะไม่เป็นอันตรายแก่นามัย และ
มั่นคงพอควรแก่การปลูกสร้างแล้ว

ข้อ ๒๗ รั้วหรือกำแพงกันเขต ให้ทำได้สูงไม่เกิน ๓๐๐
เซนติเมตร เหนือระดับถนนสาธารณะ ประตูรั้วหรือกำแพง
ทางรถเข้าเมื่อมีคานบนให้วางท่อนสูงตั้งแต่ ๓๐๐ เซนติเมตร
ขึ้นไปจากระดับถนนสาธารณะ

ข้อ ๒๘ บ้ายโฆษณาที่เป็นอาคารต้องติดตั้งโดยไม่บัง
ช่องลมหน้าต่างหรือประตู และต้องติดตั้งด้วยวัสดุติดต่ออันถาวร
เพื่อป้องกันการหลุดออก

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ข้อ ๒๘ สะพานสำหรับรถข้ามได้ต้องมีช่องกว้างเป็นทางจราจรไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เซนติเมตร และลาดขึ้นลงไม่ชันกว่า ๑ ใน ๑๐ ถ้ามีหลังคาคลุมต้องวางท้องคานบนสูงไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ เซนติเมตร จากระดับพื้นสะพาน

ข้อ ๓๐ การปลูกสร้างโดยต่อเติมหรือดัดแปลงอาคารซึ่งจำต้องได้รับอนุญาตนั้น มีกำหนดดังต่อไปนี้

ก. ขยายพื้นชั้นหนึ่งชั้นใดตั้งแต่ห้าตารางเมตรขึ้นไป

ข. เปลี่ยนหลังคาหรือขยายหลังคาให้ปกคลุมเนื้อที่มากขึ้นกว่าเดิม

ค. เพิ่ม ลด จำนวนหรือเปลี่ยนเสา กาน บันได และผนัง

ง. เปลี่ยนชนิดของวัสดุจากสภาพเดิม หรือเปลี่ยนชนิดการใช้สอยของอาคาร

หมวด ๕

ส่วนต่างๆ ของอาคาร

ข้อ ๓๑ ห้องนอนหรือห้องใช้เป็นที่พักอาศัย ภายในอาคารให้มีส่วนกว้างหรือส่วนยาวไม่ต่ำกว่า ๒๕๐ เซนติเมตร กับรวม

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

เนื้อที่พื้นที่ทั้งหมดไม่น้อยกว่า ๘ ตารางเมตร ให้มีช่องประตูและหน้าต่างเป็นเนื้อที่รวมกันไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ของพื้นที่ของห้องนั้นโดยไม่รวมนับส่วนประตูหรือหน้าต่างอันติดต่อกับห้องอื่น

ข้อ ๓๒ ห้องของอาคารซึ่งบุคคลเข้าไปได้จะต้องมีช่องระบายลมให้เพียงพอในเมื่อได้ปิดประตูทั้งหมด วิธีระบายลมนั้นให้ทำตามแบบซึ่งเหมาะสมกับสภาพของอาคารนั้น

ข้อ ๓๓ ช่องทางเดินภายในอาคารสำหรับบุคคลใช้สอยหรืออาศัยให้ทำกว้างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร กับมิให้มีเสา กีดกั้นในส่วนหนึ่งส่วนใดแคบกว่ากำหนด ทั้งให้มีแสงสว่างธรรมชาติแลเห็นได้ชัดเวลากลางวันด้วย

ข้อ ๓๔ ยอดหน้าต่างและประตูของห้องนอนหรือห้องพักอาศัยให้สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เซนติเมตร และบุคคลอยู่ในห้องต้องสามารถเปิดประตูหน้าต่างและออกจากห้องนั้นได้โดยมิจำเป็นต้องใช้เครื่องมือ

ข้อ ๓๕ ระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงเพดานยอดฝาหรือผนัง

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

สำหรับอาคารพักอาศัย โดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ เซนติเมตร และถ้าเป็นอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารพาณิชย์ หรือคอกสัตว์ ที่มีห้องคนพักอาศัยระยะนั้นโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓๕๐ เซนติเมตร

สำหรับอาคารที่พักอาศัยในกรณีที่มีเครื่องปรับอากาศหรือมีช่องหน้าต่างเปิดสู่อากาศภายนอกไม่น้อยกว่า ๒๐ ใน ๑๐๐ ส่วนของพื้นที่ห้องให้ระยะดังระหว่างพื้นถึงเพดาน ยอดฝาหรือผนัง โดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๒๕๐ เซนติเมตรได้

สำหรับอาคารที่เป็นโรงแรม ซึ่งมีเครื่องปรับอากาศให้มีระยะดังระหว่างพื้นถึงเพดาน ยอดฝาหรือผนังโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ เซนติเมตรได้

ข้อ ๓๖ พื้นชั้นล่างของอาคารที่พักอาศัยนั้นต้องมีระดับอยู่เหนือพื้นดินปลูกสร้างอาคารอย่างน้อย ๑๕ เซนติเมตร แต่ถ้าเป็นพื้นที่ถมดิน อีฐ หิน หรือวัตถุแข็งอย่างอื่นที่สร้างตันติดพื้นดิน ต้องมีระดับอยู่เหนือพื้นดินปลูกสร้างอาคารอย่างน้อย ๑๐ เซนติเมตร และถ้าเป็นอาคารตั้งอยู่ริมทางสาธารณะ ต้องวัดความสูงจากระดับทางสาธารณะนั้น

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ข้อ ๓๗ ห้ามมิให้มีประตูหน้าต่าง หรือช่องลมจากครัวไฟ
เปิดเข้าสู่ห้องส้วม หรือห้องนอนของอาคารได้โดยตรง

ข้อ ๓๘ เตาไฟสำหรับการอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์ จะต้องเป็นเตาที่ก่อด้วยอิฐทนไฟหรือเตาเหล็ก และต้องตั้งอยู่ใน
อาคารที่ประกอบด้วยวัสดุทนไฟ ทั้งนี้ เตาไฟจะต้องตั้งห่างจาก
ผนังอาคารหรือสิ่งที่เป็นเชื้อไฟ โดยรอบมีรัศมีไม่ต่ำกว่า ๔ เมตร
โครงหลังคา วัสดุผนังหลังคาและเพดาน ส่วนประกอบเพดาน
ถ้ามีจะต้องเป็นวัสดุทนไฟ และปล่องระบายควันไฟ ต้องทำ
มิให้ฝาหรือผนัง หรือหลังคา รับความร้อนจัดได้ โดยความสูง
ของปล่องไม่ต่ำกว่า ๑ เมตร วัดจากความสูงของหลังคาอาคาร
ข้างเคียงภายในระยะโดยรอบ ๒๕ เมตร และมีความกว้างของ
ปล่องโดยวัดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒๐ เซนติเมตร เว้นแต่
เตาไฟซึ่งมีไว้เพื่อประกอบอาหารภายในภัตตาคาร โรงแรม
หรือร้านอาหาร

ข้อ ๓๙ บันไดสำหรับอาคารที่พักอาศัยต้องทำขนาดกว้าง
ไม่น้อยกว่า ๙๐ เซนติเมตร ช่วงหนึ่งไม่สูงเกิน ๓๐๐ เซนติเมตร
และลูกตั้งไม่สูงกว่า ๒๐ เซนติเมตร ลูกนอนไม่แคบกว่า ๒๒

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

เซนติเมตร ถ้าตอนใดที่ทำเลี้ยวมีบันไดเวียน ส่วนแคบที่สุดของลูกนอนต้องไม่แคบกว่า ๑๐ เซนติเมตร

ข้อ ๔๐ บันไดอันเป็นประธานสำหรับอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารพาณิชย์ ต้องทำขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เซนติเมตร ช่วงหนึ่งไม่สูงเกิน ๔๐๐ เซนติเมตร และลูกตั้งไม่สูงกว่า ๑๕ เซนติเมตร และลูกนอนไม่แคบกว่า ๒๔ เซนติเมตร

ข้อ ๔๑ บันไดซึ่งมีช่วงระยะสูงกว่าที่กำหนดไว้ ให้ทำที่พักมีขนาดกว้างยาวไม่น้อยกว่าส่วนกว้างของบันไดนั้น

อาคารที่มีบันไดเฉพาะติดต่อกันตั้งแต่ ๔ ชั้นขึ้นไปนั้น พื้นประตู หน้าต่าง วงกบของห้องบันได บันไดและสิ่งก่อสร้างโดยรอบบันได ต้องก่อสร้างด้วยวัสดุทนไฟ

ข้อ ๔๒ ประตูสำหรับอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรม หรืออาคารพาณิชย์ ต้องเปิดออก ต้องมีธรณีประตูเสมอเรียบกับพื้นหรือไม่มีเลย

ข้อ ๔๓ วัสดุผนังหลังคา ให้ทำด้วยวัสดุทนไฟ แต่ทั้งนี้ คณะเทศมนตรีอาจพิจารณาผ่อนผันให้ใช้วัสดุอื่นมุงได้เมื่อมีเหตุอันสมควร แต่ห้ามมิให้มุงด้วยใบไม้หรือหญ้า สำหรับอาคาร

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากอาคารต่างครัวเรือนหรือเขตที่ดิน หรือทาง
สาธารณะเกิน ๔๐ เมตร จึงจะใช้มุงด้วยวัสดุอื่นได้

ข้อ ๔๔ ลิฟท์สำหรับบุคคลใช้สอยให้ทำได้แต่ในอาคาร
ซึ่งประกอบด้วยวัตถุนไฟเป็นส่วนใหญ่ และโดยเฉพาะส่วน
ต่อเนื่องกับลิฟท์นั้นต้องเป็นวัตถุนไฟทั้งสิ้น และลิฟท์นั้น
จะต้องมีส่วนปลอดภัยไม่น้อยกว่าสี่เท่าของน้ำหนักที่กำหนดใช้

ข้อ ๔๕ ส่วนรากฐานของอาคารซึ่งอยู่ใต้ดินต่อเนื่องกับ
ทางสาธารณะ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะเทศมนตรีแล้ว จะอยู่
เหลื่อมล้ำทางสาธารณะเข้าไปได้ไม่เกิน ๑๐๐ เซนติเมตร แต่การ
เหลื่อมล้ำต้องไม่กีดขวางสิ่งปลูกสร้างซึ่งมีอยู่ใต้ทางนั้น และ
ระดับของส่วนรากฐานที่ยื่นออกมาในทางสาธารณะจะต้องไม่สูง
กว่าระดับที่คณะเทศมนตรีกำหนดให้

ข้อ ๔๖ รากฐานของอาคารจะต้องทำเป็นลักษณะถาวร
มั่นคงพอที่จะรับน้ำหนักของตัวอาคาร และน้ำหนักที่จะใช้
บรรทุกได้โดยปลอดภัย ในกรณีที่คณะเทศมนตรีเห็นว่าการ
กำหนดรากฐานยังไม่มั่นคงเพียงพอ ก็ให้เรียกรายการคำนวณ
หรือผลการทดลอง หรือทั้งสองอย่างจากเจ้าของอาคารเพื่อ
ประกอบการพิจารณาได้

หมวด ๖

กำลังวัตถุและน้ำหนักบรรทุก

ข้อ ๔๑ ในการคำนวณกำลังต้านทานแรงอัดส่วนอาคาร ประกอบด้วยอิฐประสาน ด้วยปูนผสมส่วนต่าง ๆ ให้กำหนดใช้ไม่เกินอัตราต่อไปนี้

ชนิดอิฐ	ส่วนปูนขาว ตามปริมาตร	ส่วนซีเมนต์ ตามปริมาตร	ส่วนทราย ตามปริมาตร	กำลังอัดต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร
ธรรมดา	๑	—	๓	๒ กิโลกรัม
”	๑	๑	๖	๓ กิโลกรัม
”	—	๑	๔	๔ กิโลกรัม
”	—	๑	๓	๕ กิโลกรัม
อัด	๑	—	๓	๔ กิโลกรัม
”	๑	๑	๖	๖ กิโลกรัม
”	—	๑	๔	๘ กิโลกรัม
”	—	๑	๓	๑๐ กิโลกรัม

ข้อ ๔๒ ในการคำนวณกำลังต้านทานแรงประเภทต่างๆ ของส่วนอาคาร ประกอบด้วย เหล็กต่าง ๆ ให้ใช้ส่วนปลอดภัย โดยใช้กำลังไม่เกิน ๑ ใน ๒ ของแรงที่จุดยึด (Yield Point) แห่งเหล็ก และถ้าไม่มีเอกสารแสดงการทดสอบโดยผู้ชำนาญ ก็ให้ใช้แรงไม่เกินอัตราต่อไปนี้

ชนิดเหล็ก	แรงดึงต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร	แรงอัดต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร	แรงเฉือนต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร
เหล็กหล่อ	๒๐๐ กิโลกรัม	๑,๒๐๐ กิโลกรัม	๒๐๐ กิโลกรัม
เหล็กล้วน	๗๐๐ กิโลกรัม	๗๐๐ กิโลกรัม	๖๐๐ กิโลกรัม
เหล็กถ่านอ่อน	๑,๐๐๐ กิโลกรัม	๑,๐๐๐ กิโลกรัม	๘๐๐ กิโลกรัม
เหล็กเสริมคอนกรีต	๑,๒๐๐ กิโลกรัม	๑,๒๐๐ กิโลกรัม	๘๕๐ กิโลกรัม
เหล็กโครงสร้าง	๑,๒๐๐ กิโลกรัม	๑,๒๐๐ กิโลกรัม	๘๕๐ กิโลกรัม

ข้อ ๔๕ ในการคำนวณกำลังต้านทานแรงประเภทต่างๆ ของไม้ชนิดต่าง ๆ ให้ใช้ส่วนปลอดภัย โดยใช้กำลังไม่เกิน ๑ ใน ๖ ของแรงประลัยแห่งไม้ แต่ไม่ให้ความแน่นของไม้เกิน $\frac{1}{1000}$ ของช่วงกาน ถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดสอบให้เชื่อถือได้เป็นอย่างอื่น ให้ใช้แรงไม้เกินอัตราต่อไปนี้

ชนิดไม้	แรงดึงและแรงอัดตามเส้นต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร สำหรับกาน	แรงดึงและแรงอัดตามเส้นต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร สำหรับเสา	แรงอัดขวางเส้นต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร	แรงเฉือนตามเส้นต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร
ไม้อ่อน	๑๐๐ กิโลกรัม	๘๐ กิโลกรัม	๒๔ กิโลกรัม	๖ กิโลกรัม
ไม้สัก	๑๑๐ กิโลกรัม	๘๐ กิโลกรัม	๒๗ กิโลกรัม	๑๐ กิโลกรัม
ไม้แข็ง	๑๒๕ กิโลกรัม	๑๐๐ กิโลกรัม	๓๐ กิโลกรัม	๑๕ กิโลกรัม

ข้อ ๕๐ ในการคำนวณกำลังต้านทานแรงอัดของคอนกรีตธรรมดาไม่มีเหล็กเสริมตามส่วนต่าง ๆ นั้น ให้ใช้ส่วนปลอดภัย โดยใช้กำลังไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของแรงประลัยแห่งคอนกรีตเมื่อครบอายุ ๒๘ วัน แต่ถ้าไม่มีเอกสารแสดงผลทดลองของผู้ชำนาญ ก็ให้ใช้อัตราแรงไม้เกินดังต่อไปนี้

ส่วนซีเมนต์ตามปริมาตร	ส่วนทรายตามปริมาตร	ส่วนหินตามปริมาตร	แรงอัดต่าง ๆ กิโลกรัมต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร			
			แรงอัดสำหรับกาน	แรงอัดสำหรับเสา	แรงเฉือน	แรงยึด
๑	๑½	๓	๕๐	๔๐	๕	๓
๑	๒	๔	๔๕	๓๖	๔.๕	๖
๑	๒½	๕	๔๐	๓๒	๔	๖
๑	๓	๖	๓๕	๒๘	๓.๕	๕
๑	๓½	๗	๓๐	๒๔	๓	๔
๑	๔	๘	๑๕	๑๒	๑.๕	๓

ถ้าความยาวของเสามากกว่า ๑๕ เท่าของด้านที่แคบหรือของเส้นผ่าศูนย์กลาง (Diameter) ให้ใช้ค่าในตารางข้างบนคูณด้วย $(๑.๕ - \frac{๓}{๓๐} \text{ บ.})$

หมายเหตุ ส = ความยาวของเสาเป็นเซนติเมตร
 บ = ด้านที่แคบของเสาเป็นเซนติเมตร
 กฎนี้ให้ใช้ได้ทั้งเสาคอนกรีตและเสาไม้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ข้อ ๕๑ ในการกำหนดกำลังแรงของส่วนอาคารประกอบ ด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้ผู้คำนวณแสดงรายการคำนวณจน เป็นที่พอใจคณะกรรมการว่าอยู่ในลักษณะปลอดภัย ถ้าไม่มี เอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดลองให้เชื่อถือเป็นอย่างอื่นได้ ให้ถือหลักการคำนวณดังต่อไปนี้

ก. พิกัดย์ดของคอนกรีต $= ๑.๔ \times ๑๐^๖$ เมตริกตัน

ต่อ ๑ ตารางเมตร

ข. พิกัดย์ดของเหล็กเสริม $= ๒๑ \times ๑๐^๖$ เมตริกตัน

ต่อ ๑ ตารางเมตร

ค. ส่วนผสมของคอนกรีตไม่อ่อนกว่าซีเมนต์ ๑
ทราย ๒ และหิน ๔ ตามปริมาตร

ง. แรงอัดของคอนกรีตไม่เกิน ๔๕ กิโลกรัมต่อ ๑
ตารางเซนติเมตร

จ. แรงดึงของเหล็กเสริมไม่เกิน ๑,๒๐๐ กิโลกรัม
ต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร

ฉ. แรงเฉือนของเหล็กเสริมไม่เกิน ๘๕๐ กิโลกรัม
ต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร

ช. สำหรับคานคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้มีคอนกรีต
หุ้มเหล็กหนาไม่น้อยกว่า ๒.๕ เซนติเมตร และไม่น้อยกว่าขนาด
ของเหล็กเสริมเส้นใหญ่ที่สุด

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ข. สำหรับพื้นคอนกรีตเสริมเหล็กให้มีคอนกรีตหุ้มเหล็กหนาไม่น้อยกว่า ๑.๕ เซนติเมตร และไม่น้อยกว่าขนาดของเหล็กเสริมเส้นใหญ่ที่สุด

ฌ. ให้มีช่องว่างระหว่างเหล็กที่ขานกันไม่น้อยกว่า ๒.๕ เซนติเมตร และไม่ต่ำกว่าขนาดของเหล็กเสริม อย่างไรก็ดี ต้องโตกว่าขนาดของหินที่โตที่สุดที่ใช้อยู่ ๐.๕ เซนติเมตร

ญ. กานคอนกรีตเสริมเหล็กต้องมีส่วนขาวไม่เกิน ๒๔ เท่าของส่วนหนา เว้นแต่จะมีเหตุผลเป็นพิเศษ และไม่ใช้เหล็กเสริมแนวนอนเล็กกว่า ๖ มิลลิเมตร

ฎ. สำหรับเสาคอนกรีตเสริมเหล็กรับน้ำหนัก ต้องมีเหล็กเสริมตามลำไม่น้อยกว่า ๔ เส้น ถ้าเป็นเสากลมต้องไม่น้อยกว่า ๖ เส้น และส่วนเหล็กไม่น้อยกว่า ๐.๘ ใน ๑๐๐ ของคอนกรีต และขนาดของเหล็กเสริมต้องไม่น้อยกว่า ๑๒.๗ มิลลิเมตร ปริมาตรของเหล็กปลอกต้องไม่น้อยกว่า ๐.๔ ใน ๑๐๐ ของปริมาตรของคอนกรีต และระยะห่างของเหล็กปลอกต้องไม่เกิน ๑๖ เท่าของขนาดเหล็กแกน หรือ ๔๘ เท่าของขนาดเหล็กปลอก หรือไม่เกินด้านแคบที่สุดของเสา

ข้อ ๕๒ น้ำหนักบรรทุกบนพื้นที่ใช้ในการคำนวณออกแบบอาคารประเภทต่าง ๆ นอกจากเครื่องจักรกลและอุปกรณ์

เดิม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

อย่างอื่นซึ่งทราบน้ำหนักแน่นอนอยู่แล้ว ต้องไม่ต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

- ก. อาคารที่พักอาศัย ๑๕๐ กิโลกรัม ต่อ ๑ ตารางเมตร
- ข. โรงเรียนชั้นประถมและมัธยม ๒๐๐ กิโลกรัม ต่อ ๑ ตารางเมตร

ค. โรงเรียนชั้นเตรียมอุดมขึ้นไป โรงพยาบาล โรงแรม อาคารสำนักงาน ๓๐๐ กิโลกรัม ต่อ ๑ ตารางเมตร

ง. โรงงาน โรงพิมพ์ ร้านขายของ โรงมหรสพ หอประชุม กัดตาการ ๔๐๐ กิโลกรัม ต่อ ๑ ตารางเมตร

จ. คลังสินค้า ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ โรงกีฬา ๕๐๐ กิโลกรัม ต่อ ๑ ตารางเมตร

ฉ. โรงเก็บรถยนต์ นอกจากโรงเก็บรถยนต์ส่วนบุคคล โรงเก็บเครื่องจักร โรงงานอุตสาหกรรม ตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลกรัม ต่อ ๑ ตารางเมตรขึ้นไป

แต่ถ้าเนื้อที่ส่วนใดแห่งอาคารนั้นจะรับบรรทุกสิ่งที่มีน้ำหนักมากกว่าอัตราที่กล่าวแล้ว เช่น เครื่องจักร ก็ให้คำนวณน้ำหนักบรรทุกทุกเพิ่มขึ้นให้พอที่จะรับน้ำหนักนั้นได้

ข้อ ๕๓ แรงลมอย่างสูงขนานกับพื้นดินสำหรับส่วนอาคารที่สูงกว่าสองชั้นขึ้นไป ให้ถือกำหนดแรงอย่างน้อยเท่ากับ ๑๐๐

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

กิโลกรัม ต่อ ๑ ตารางเมตร ส่วนที่ต่ำกว่าอาคารสองชั้นนี้ลงมา ให้ลดอัตราแรงลมเป็น ๕๐ กิโลกรัม ต่อ ๑ ตารางเมตร

ข้อ ๕๔ น้ำหนักบรรทุกบนดินที่รากฐานของอาคารนั้นต้องคำนวณให้เหมาะสมเพื่อความมั่นคงและปลอดภัย ซึ่งถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดลองให้เชื่อถือได้เป็นอย่างอื่น จะต้องไม่เกินอัตรากำหนดสำหรับดินประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ก. ดินอ่อนหรือดินถมไว้แน่นตัวเต็มที่ ๒ เมตริกตัน ต่อ ๑ ตารางเมตร

ข. ดินปานกลางหรือทรายร่วน ๑๐ เมตริกตัน ต่อ ๑ ตารางเมตร

ค. ดินแน่นหรือทรายหยาบ ๒๐ เมตริกตัน ต่อ ๑ ตารางเมตร

ง. กรวดหรือดินดาน ๔๐ เมตริกตัน ต่อ ๑ ตารางเมตร

จ. หินปูนหรือหินทราย ๘๐ เมตริกตัน ต่อ ๑ ตารางเมตร

ฉ. หินอัคนี ๑๕๐ เมตริกตัน ต่อ ๑ ตารางเมตร

ทั้งนี้ เว้นไว้แต่จะได้แสดงให้เห็นที่เชื่อถือได้ว่าจะจัดการเพิ่มอัตรารับน้ำหนักบรรทุกทุกแห่งรากฐานของอาคารได้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๕๕ ในการคำนวณน้ำหนักที่ลงบนรากฐานและเสาของอาคารสูงไม่เกินสองชั้น ให้คำนวณน้ำหนักของอาคารรวมทั้ง

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

น้ำหนักรรทุกเต็มอัตรา ส่วนน้ำหนักรรทุกของอาคารสูงเกินสองชั้นขึ้นไปซึ่งมิใช่เป็นอาคารพิเศษ กลังสินค้า ห้องสมุด หรือโรงงานอุตสาหกรรมนั้น ให้ลดส่วนลงได้ตามชั้นของอาคารดังนี้

๑. ชั้นถัดจากชั้นยอด ลดอัตราลง ๑๐ ใน ๑๐๐

๒. ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง ๒๐ ใน ๑๐๐

๓. ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง ๒๐ ใน ๑๐๐

๔. ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง ๒๐ ใน ๑๐๐

ทุก ๆ ชั้นที่ถัดลงมาจากนี้ ลดอัตราลง ๕๐ ใน ๑๐๐

ข้อ ๕๖ ในการคำนวณต้านทานของรากฐาน ให้คำนวณน้ำหนักของอาคารเต็มอัตรา และ (เพิ่มรากฐานบนดินอ่อน) ให้เพิ่มรับน้ำหนักทั้งหมดโดยไม่คิดเอาแรงต้านของดินรอบ ๆ เข็มมาช่วยรับน้ำหนัก สำหรับปลายเข็มจดดินแข็ง ดินดาน หรือวัตถุพื้นแข็งให้คำนวณเข็มนั้นเป็นลักษณะเสา แต่ถ้าเข็มอยู่ในดินอ่อนอาศัยแรงฝัดพยุ่งให้ใช้เข็มไม่สั้นกว่า ๓ เมตร และให้ใช้แรงฝัดดินตามสูตรต่อไปนี้

$$ฟ. = ๔๐๐ \times ๓๕ ข.$$

$$ฟ. = \text{แรงฝัดดินเป็นกิโลกรัมต่อตารางเมตรของเนื้อที่}$$

ผิวเข็ม

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ย. = ความยาวของเสาเข็มเป็นเมตร

ถ้าความยาวของเสาเข็มเกิน ๑๒ เมตร ต้องมีการทดลอง
กำลังน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็ม

เนื้อที่ของรากฐานทั้งหมดจะต้องไม่น้อยกว่า $\frac{1}{10}$ ของ
เนื้อที่ผิวของเสาเข็มทั้งหมดซึ่งอยู่ภายใต้รากฐานนั้น

ในกรณีที่ไม่สามารถตอกเข็มได้ เพราะพื้นดินแข็งเป็นดิน
ปานกลางหรือทรายร่วน ในการคำนวณความต้านทานของดิน
ใต้แผ่นฐานรากจะต้องไม่เกิน ๑๐ ตันต่อตารางเมตร ถ้าจะให้
มากกว่านั้น จะต้องแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อถือได้

สำหรับเครื่องตอกเข็มด้วยแรงคน

$$ป. = \frac{(น \times ส)}{๖ จ. + ๑๕}$$

ถ้าตอกด้วยเครื่องจักรซึ่งตอกได้ไม่น้อยกว่า ๔๐ ครั้งต่อ ๑ นาที

$$ป. = \frac{(น \times ส)}{๖ จ. + ๑.๕}$$

ป. = น้ำหนักบรรทุกได้โดยปลอดภัยเป็นกิโลกรัม

น. = น้ำหนักลูกตุ้มเป็นกิโลกรัม

จ. = ระยะที่เข็มจมครั้งสุดท้ายเป็นเซนติเมตร

ส. = ระยะลูกตุ้มตกเป็นเซนติเมตร

หมวด ๓

แนวอาคารและระยะต่าง ๆ

ข้อ ๕๗ ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคารหรือส่วนของอาคารยื่นออกมาในหรือเหนือทางหรือที่ดินสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการเป็นหนังสือ ซึ่งจะต้องเป็นไปตามกำหนดต่อไปนี้

สำหรับกันสาดของพื้นที่แรกเห็นระดับถนน

เฉพาะอาคารที่สร้างอยู่ริมทางสาธารณะซึ่งกว้างไม่เกิน ๕๐๐ เซนติเมตร ระยะยื่นของกันสาดให้ยื่นได้ไม่เกิน ๑ ใน ๑๐ ของความกว้างของถนน

เฉพาะอาคารที่สร้างอยู่ริมทางสาธารณะซึ่งกว้างตั้งแต่ ๕๐๐ เซนติเมตร ถึง ๑,๐๐๐ เซนติเมตร ให้สร้างกันสาดยื่น ๑๐๐ เซนติเมตร จากผนัง

เฉพาะอาคารที่สร้างอยู่ริมทางสาธารณะซึ่งกว้างเกิน ๑,๐๐๐ เซนติเมตร ให้สร้างกันสาดยื่น ๒๐๐ เซนติเมตร จากผนัง

ระดับกันสาดสูงจากพื้นทางเท้า ๓๒๕ เซนติเมตร

ระยะยื่นและระดับปลายชายคาของอาคารชั้นเดียวให้ถือตามกำหนดข้างต้นด้วย

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ทางสาธารณะสายใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรเปลี่ยนกำหนดระยะยื่นและระดับ ก็ให้มีอำนาจประกาศกำหนดระยะยื่นและระดับเท่ากันตลอดสายได้

สำหรับส่วนประณีตสถาปัตยกรรมของพื้นที่อื่น ๆ

ระยะยื่นของชายคาไม่เกิน ๑.๕๐ เซนติเมตร จากผนัง

ระยะยื่นของส่วนประณีตสถาปัตยกรรมไม่เกิน ๑.๒๐ เซนติเมตร จากผนัง

ระยะยื่นที่กล่าวนั้นจะต้องไม่เกินกำหนดของสูตรนี้ด้วย

$$ย. = \frac{ท + ร}{๒๐}$$

ย. = ระยะยื่นออกมาจากผนังเป็นเซนติเมตร

ท. = ความกว้างของถนนสาธารณะเป็นเซนติเมตร

ร. = ระยะฝ่าผนังอาคารจากแนวถนนสาธารณะเป็นเซนติเมตร

ข้อ ๕๘ ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารสูงจากระดับพื้นดินเกินกว่าสองเท่าของความกว้างระหว่างฝ่าผนังอาคารที่ขออนุญาต ถึงเขตเส้นถนนฝั่งตรงข้ามของถนนที่ใกล้ที่สุด

คณะกรรมการมีอำนาจที่จะประกาศเขตอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารที่จะปลูกสร้างสูงเกินกว่ากำหนดได้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ข้อ ๕๔ สำหรับอาคารหลังเดียวกัน ระหว่างถนนสาธารณะสองสาย ขนาดกว้างไม่เท่ากัน อนุญาตให้ปลูกสร้างถึงระดับสูงได้สองเท่าของระยะระหว่างฝาดนังของอาคารที่ขออนุญาต ถึงเขตแนวถนนฝั่งตรงข้ามถนนสาธารณะที่กว้างกว่าได้ทั้งหลัง

สำหรับอาคารหลังเดียวกัน มุมถนนสาธารณะสองสาย ขนาดไม่เท่ากัน อนุญาตให้ปลูกสร้างด้านถนนสาธารณะที่แคบถึงระดับสูงสองเท่าของระยะระหว่างฝาดนังของอาคารที่ขออนุญาตถึงเขตแนวถนนฝั่งตรงข้ามของแนวถนนสาธารณะที่กว้างกว่าได้ โดยเป็นระยะความยาวจากมุมถนนสาธารณะเพียงสองเท่าของแนวถนนที่แคบ

ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารสูงเกินกว่า ๘๐๐ เซนติเมตร ถ้าระยะระหว่างฝาดนังของอาคารที่ขออนุญาตถึงเขตแนวถนนฝั่งตรงข้ามของถนนสาธารณะที่ใกล้กว่าน้อยกว่า ๘๐๐ เซนติเมตร

คณะเทศมนตรีมีอำนาจที่จะประกาศเขตอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารที่จะปลูกสร้างสูงเกินกว่ากำหนดนี้ได้

ข้อ ๖๐ อาคารที่ปลูกสร้างชิดเขตที่ดินต่างผู้ครอบครอง อนุญาตให้เฉพาะฝาดหรือผนังด้านที่ไม่มีประตู หน้าต่าง และช่องระบายอากาศอยู่ชิดเขตที่ดินได้พอดี แต่ห้ามมิให้ส่วนใดของอาคารรุกล้ำเขตที่ดินข้างเคียง

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ถ้าระยะห่างจากอาคารถึงเขตที่ดินน้อยกว่า ๒๐๐ เซนติเมตร สำหรับอาคาร ๒ ชั้นลงมา หรือน้อยกว่า ๓๐๐ เซนติเมตร สำหรับอาคารเกินกว่า ๒ ชั้นขึ้นไป ห้ามมิให้มีประตูหรือหน้าต่างในด้านที่ชิดกับเขตที่ดินต่างผู้ครอบครอง

อนุญาตให้เฉพาะฝาหรือผนังที่มีช่องลมเป็นบานเกล็ดติดตายห่างเขตที่ดินตั้งแต่ ๕๐ เซนติเมตรขึ้นไปได้

ในกรณีที่ชายคาหรือกันสาดอยู่ใกล้เขตที่ดินข้างเคียง ต้องมีการป้องกันน้ำจากชายคาไม่ให้ตกในที่ดินนั้นด้วย เช่น ใส่รางน้ำ

ข้อ ๖๑ อาคารประเภทต่างๆ จะต้องมียี่ว้างอันปราศจากสิ่งปกคลุมไม่น้อยกว่าส่วนที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

ก. อาคารที่พักอาศัย ห้องแถวหรือตึกแถวแต่ละหลัง หรือละห้อง ให้มียี่ว้างอยู่ ๓๐ ใน ๑๐๐ ส่วนของพื้นที่ โดยให้คิดพื้นที่ทางเดินด้านหลังตามข้อ ๒๕ แห่งเทศบัญญัตินี้เป็นที่ยี่ว้างด้วย

ข. อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารสาธารณะ ให้มียี่ว้างอยู่ ๑๐ ใน ๑๐๐ ส่วนของพื้นที่ โดยยอมให้คิดพื้นที่ทางเดินด้านหลังตามข้อ ๒๕ แห่งเทศบัญญัตินี้เป็นที่ยี่ว้างด้วย เว้นแต่ในกรณีพิเศษที่การระบายลม และให้แสงสว่างเหมาะสมเพียงพอแล้ว คณะเทศมนตรีจะอนุญาตให้ปลูกสร้าง

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

โดยมีที่ว่างเปล่าน้อยกว่าส่วนที่กำหนดให้ก็ได้ ถ้าใช้เป็นที่พักอาศัยด้วย ให้มีที่ว่างอยู่ ๓๐ ใน ๑๐๐ ส่วนของพื้นที่

หมวด ๘

การสุขาภิบาล

ข้อ ๖๒ อาคารที่จะปลูกสร้าง ต้องมีทางระบายน้ำที่ใช้แล้วออกจากอาคารไปได้โดยสะดวก

ข้อ ๖๓ การทำรางระบายน้ำจากอาคารไปสู่ทางน้ำสาธารณะจะต้องให้มีส่วนลาดไม่ต่ำกว่า ๑ ใน ๒๐๐ ตามแนวตรงที่สุดที่จะจัดทำได้ ถ้าจะใช้ที่อ้อมเป็นทางระบายต้องมีบ่อตรวจระบายทุกระยะ ๓๐ เมตร และทุกมุมเสียด้วย

ข้อ ๖๔ ถ้าการระบายน้ำโสโครกออกจากอาคารไปสู่ทางน้ำสาธารณะซึ่งมิได้จัดเตรียมไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะเทศมนตรีอาจไม่ยอมอนุญาตให้จนกว่าเจ้าของอาคารจะได้จัดการให้น้ำโสโครกนั้นมีลักษณะดีขึ้นตามที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ ๖๕ อาคารตามความหมายแห่งข้อ ๔ (๑) ถึง (๓) ถ้ามีท่อเอกประปาในทางสาธารณะ ซึ่งทางสาธาณณะนั้นติดเขตที่สร้างอาคาร ก็ให้ต่อท่อประปาเข้าสู่อาคารด้วย เว้นแต่อาคารที่พักอาศัยซึ่งเจ้าของอยู่เอง

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ข้อ ๖๖ การทำการระบายน้ำและติดต่อท่อระบายน้ำนั้น
ท่อประปา ท่อระบายน้ำในอาคารและอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการ
ต่อท่อและการสุขาภิบาลจะต้องมีลักษณะถูกต้อง เพื่อประโยชน์
ในทางอนามัยตามแบบนิยมในทางวิชาการ

ข้อ ๖๗ อาคารที่บุคคลอาจพักอาศัยใช้สอยได้ ให้มีส้วมไว้
ตามจำนวนอันสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าอัตราตามกำหนดไว้ใน

ก. อาคารที่พักอาศัย ให้มี ๑ แท่นทุกหลัง ห้องแถว
หรือตึกแถว ให้มี ๑ แท่นทุกห้อง

ข. โรงแรม ให้มี ๑ แท่นต่อ ๑๐ คน ที่อาคารนั้นจะให้
มีคนพักแรมได้

ค. โรงเรียนและโรงงาน ให้มี ๑ แท่นต่อ ๑๐๐ คน ที่
กำหนดให้ใช้สอยอาคาร

ง. หอประชุมและโรงมหรสพ ให้มี ๑ แท่นต่อ ๓๐๐ คน
ที่กำหนดให้ใช้สอยอาคารนั้น

ข้อ ๖๘ ห้องส้วมต้องมีขนาดเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๑.๕๐ ตาราง
เมตรต่อ ๑ แท่น มีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดได้ง่ายเรียบร้อย
และมีพื้นที่ไม่ชื้น กับมีช่องระบายลมตามสมควร ถ้าเป็นส้วม
ระบายน้ำซึ่งไม่ใช่บ่อเก็บอาเจม ให้ทำในตัวอาคารที่พักอาศัยได้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

แต่ถ้าเป็นส่วนวิธีอื่นต้องทำเป็นส่วนหนึ่งต่างหากนอกไปจาก
ตัวอาคารที่พักอาศัยนั้น

หมวด ๕

การตรวจควบคุมการก่อสร้าง

ข้อ ๖๕ ผู้ได้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารต้องเก็บรักษา
ใบอนุญาต แผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการไว้ในบริเวณ
การปลูกสร้างหนึ่งชุด เพื่อให้นายช่างตรวจดูได้เสมอตามเวลา
อันสมควร และต้องทำการปลูกสร้างภายในเวลาที่กำหนดไว้ใน
ใบอนุญาต เว้นไว้แต่จะได้ขอต่ออายุใบอนุญาตใหม่

ข้อ ๗๐ ในการปลูกสร้างอาคาร ให้ผู้รับอนุญาตหรือ
ผู้แทนควบคุมให้เป็นไปตามเงื่อนไขแห่งการอนุญาต และต้องมี
นางงานที่มีความสามารถตามสมควรอยู่ประจำตลอดเวลาที่ทำการ
ปลูกสร้าง ถ้านางงานไม่อยู่ต้องตั้งตัวแทนกำกับไว้
คำสั่งของนายช่างซึ่งมอบให้กับนางงานหรือตัวแทนนั้นให้ถือว่า
ได้ให้ไว้กับผู้รับอนุญาต

ข้อ ๗๑ ถ้านายช่างตรวจพบการปลูกสร้างอาคารผิดจาก
แผนผัง แบบก่อสร้าง รายการ หรือเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ใน
ใบอนุญาต ให้ตักเตือนเจ้าของอาคารหรือนางงานควบคุม แล้ว

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

รายงานให้คณะเทศมนตรีทราบ คณะเทศมนตรีจะแจ้งกำหนดเวลาอันสมควรให้เจ้าของอาคารจัดการแก้ไขการปลูกสร้างเสียให้ถูกต้อง ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดเวลาไปแล้วการแก้ไขยังไม่สำเร็จเรียบร้อย ก็ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อ ๗๒ วัตถุประสงค์ของการก่อสร้างอาคารต้องมีคุณสมบัติตามกำหนดของราชการ และราชการกำหนด ถ้ามีเหตุสงสัยในคุณภาพของวัตถุประสงค์ ให้นายช่างมีอำนาจเรียกตรวจดูเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลการทดลองกำลัง หรือเรียกตัวอย่างวัตถุประสงค์ตามปริมาตรสมควรจากผู้รับอนุญาต เพื่อตรวจสอบโดยการทดลองตามหลักวิชาการซึ่งผู้รับอนุญาตจะต้องจัดการส่งให้ตามต้องการโดยไม่คิดมูลค่า

ข้อ ๗๓ ถ้าปรากฏแก่นายช่างว่ารายการคำนวณรากฐานที่ได้อนุญาตไว้เกิดความไม่แน่นอนขึ้น เพราะเหตุพื้นดินที่จะปลูกสร้างรากฐานนั้นมิได้เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ ให้นายช่างมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงรายการคำนวณของรากฐานนั้นเสียใหม่ได้

การปลูกสร้างรากฐานของอาคารให้ทำได้เฉพาะเวลากลางวัน เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากคณะเทศมนตรีให้ทำในเวลากลางคืนได้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

ข้อ ๑๔ การปลูกสร้างอาคารที่ติดต่อกับทางสาธารณะ ผู้รับอนุญาตจะต้องแสดงวิธีการ และชั้นของงานให้เป็นที่น่าพอใจ นายช่างก่อนว่า เป็นที่น่าพอใจแก่ผู้ใช้ทางสาธารณะนั้นแล้ว จึงจะลงมือทำการปลูกสร้างได้

ข้อ ๑๕ เมื่อนายช่างประสงค์จะเข้าตรวจอาคารที่ปลูกสร้างไว้เสร็จแล้วว่าอยู่ในภาวะอันสมควรหรือไม่ก็ให้แจ้งกำหนดเวลาตรวจให้เจ้าของอาคารทราบเป็นหนังสือก่อนตรวจอย่างน้อย ๔๘ ชั่วโมง เจ้าของอาคารหรือตัวแทนจะต้องให้ความสะดวกต่อนายช่างในการตรวจตามสมควร

ข้อ ๑๖ เมื่อนายช่างตรวจพบอาคารซึ่งไม่อยู่ในภาวะสมควร น่าจะเป็นอันตรายต่อร่างกาย ชีวิต หรือทรัพย์สิน ให้รายงานคณะเทศมนตรีทราบ และคณะเทศมนตรีจะสั่งเจ้าของอาคารให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือรื้อถอนตามแบบ “อ. ๔” ท้ายเทศบัญญัติก็ได้ ถ้าคำสั่งเป็นการให้เปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้ถือการอนุญาตปลูกสร้างนั้นเป็นการเร้งร้อน โดยออกใบอนุญาตแบบชั่วคราวให้เวลาขออนุญาต

หมวด ๑๐

ค่าธรรมเนียม

ข้อ ๑๗ ค่าธรรมเนียมการตรวจแบบก่อสร้างรวมทั้งการออกใบอนุญาต ให้เรียกเก็บดังนี้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

๑. อาคารที่พักอาศัยซึ่งทำด้วยวัสดุถาวร คำนวณตามเนื้อที่ของพื้นอาคารทุกชั้น ตารางเมตรละ ๑๐ สตางค์
 ๒. อาคารที่พักอาศัยซึ่งทำด้วยวัสดุอันมิใช่วัสดุถาวรคำนวณตามเนื้อที่ของพื้นอาคารทุกชั้น ตารางเมตรละ ๕ สตางค์
 ๓. ท่อ รางระบายน้ำ รั้วหรือกำแพง กับทั้งประตูรั้วหรือประตูกำแพงนั้น คำนวณตามระยะยาว เมตรละ ๕ สตางค์
 ๔. เขื่อน ทำน้ำ หรือสะพานทำน้ำ คำนวณตามระยะยาว เมตรละ ๒๐ สตางค์
 ๕. สะพาน อุโมงค์ กานเรือ หรือป้ายโฆษณา คำนวณตามเนื้อที่ ตารางเมตรละ ๔๐ สตางค์
 ๖. อาคารอย่างอื่น คำนวณตามเนื้อที่ของพื้นอาคารทุกชั้น ตารางเมตรละ ๔๐ สตางค์ แต่ถ้าเป็นอาคารชนิดที่ไม่ใช่เนื้อที่ภายใน คำนวณตามระยะยาว เมตรละ ๒๐ สตางค์
 ๗. ในการคิดค่าธรรมเนียม เศษของเมตรหรือตารางเมตร ถ้าต่ำกว่าครึ่งให้ปัดทิ้ง ตั้งแต่ครึ่งขึ้นไปให้คิดเป็นหนึ่ง
- ข้อ ๑๘ ค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตต่ออายุหรือใบแทน ฉบับละ ๑.๐๐ บาท
- ข้อ ๑๙ การตรวจแบบก่อสร้าง รวมทั้งการออกใบอนุญาตสำหรับอาคารชั่วคราวไม่ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

หมวด ๑๑

การรักษาเทศบัญญัติ

ข้อ ๘๐ ให้นายกเทศมนตรีมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๐

จรูญ บุญพัฒน์

นายกเทศมนตรีตำบลโนนสูง

อนุมัติ

สว. ปฏิทัศน์

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา

อ. ๑

คำขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อยู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารจากคณะเทศมนตรี.....ตามข้อความต่อไปนี้
เพื่อปลูกสร้าง ณโฉนดที่.....

เป็นที่ดินของ.....ชนิดของอาคาร.....

แบบ.....ประโยชน์ใช้สอยของแต่ละชั้น.....

โดย.....เป็นเจ้าของ ควบคุมการปลูกสร้างโดย.....

.....และ.....

เป็นนางงาน กำหนดแล้วเสร็จใน.....วัน

ขอได้ออกใบอนุญาตให้ข้าพเจ้าปลูกสร้างอาคารชนิด.....

ตามแผนผังที่.....แบบก่อสร้างที่.....รายการที่.....

และรายการคำนวณที่.....ซึ่งได้แนบมาพร้อมกันนี้แล้ว ๓ ชุด

(ลงชื่อ) ผู้ขออนุญาต

หมายเหตุ :- ประโยชน์ใช้สอยของแต่ละชั้น ผู้ร้องจะต้องกรอกข้อความให้ละเอียดว่าชั้นใด
ของอาคาร ใช้เพื่อประโยชน์อะไร เช่น ชั้นล่างเพื่อการพาณิชย์

อ. ๒

ใบอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคาร

เทศบาลตำบลโนนสูง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อนุญาตให้.....อยู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ปลูกสร้างอาคารได้ตามข้อกำหนด
ต่อไปนี้

ให้ปลูกสร้าง ณ.....ในโฉนดที่.....

เป็นที่ดินของ.....ชนิดอาคาร.....

ประโยชน์ใช้สอยของอาคารแต่ละชั้น.....

โดย.....เป็นเจ้าของ ตามแผนผังที่.....

แบบก่อสร้างที่.....รายการที่.....รายการคำนวณที่.....

ขนาดอาคารรวม.....เมตร ค่าธรรมเนียมเป็นเงินบาท

.....สตางค์ (.....)

ใบอนุญาตนี้ให้ใช้กำหนดให้ใช้ได้เพียงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้ว การอนุญาตเป็นอันสิ้นสุด

(ลงชื่อ).....

ผู้อนุญาต

นายกเทศมนตรีตำบลโนนสูง

ปรากฏว่า มีลักษณะยังไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัติ ดังข้อความต่อไปนี้

นายกเทศมนตรีตำบลโนนสูง

คำสั่งแก้ไขอาคาร

ตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช..... ก่อ

นายกเทศมนตรี